

DOAKO TASUN ERANZKO BIDEAN

Iruñean, 2018ko otsailaren 28an

Txostena egin du:

Euskararen Gizarte Erakundeen
Kontseiluaren baitan biltzen den helduen
euskalduntze-alfabetatzeren sektoreak
(AEK, Errioxako eta Nafarroako IKA,
Maizpide, Urrats eta Hitzez)

AUR KIBI DEA

0. Atarikoa

1. Oinarrizko ideiak

- A. Helduen euskalduntzea euskararen normalizazio-prozesuan**
- B. Ezagutzaren unibertsalizazioaz**
- C. Helduen euskalduntzea eta doakotasuna**

2. Oinarrizko printzipioak

- A. Euskalduntze-prozesu osoari laguntza**
- B. Ebaluazioa**
- C. Leihatila bakarra**
- D. Diru-inbertsioak**

3. Ondorio nagusiak

ATA RIKOA

Euskararen Gizarte Erakundeek Kontseiluak sorreratik hainbat proposamen egin ditu hizkuntza-normalizazioan urrats eragingarriak ematen laguntzeko, eta asmoa du, nola ez, jardun horretan jarraitzeko. Horrela, proposamen-sorta horri berri bat erantsi nahi diogu, hain zuzen ere, helduen euskalduntzearen doakotasunari buruzkoa; esku artean duzun “Doakotasuneranzko bidean” dokumentu hauxe bera, hain justu.

“ Aldarrikapen historikoa izan da Euskal Herrian euskara ikastea doakoa izatea. Hainbat arrazoi izan du euskalgintzak hori aldarrikatzeko, baina nire ustez bada gailentzen den bat: justiziazkoa da. ”

Bai Euskarari akordioaren bidez egin genuen hori 1998an. Ondoren, 2000. urtean Bai Euskararen Akordioaren Plan Estrategikoaren prestakuntzari ekin genion, eta bertan sektoreka garatutako planifikazioa prestatu genuen. 2005eko Batzar Nagusiaren Kontseiluarentzat erreferentziazko dokumentu izango zen “Hizkuntza Politika Berri eta Eraginkorra” onartu zen. 2007an hezkuntza sektoreko bazkideekin batera “Ikasle Euskaldun Eleaniztunak” proposamena mahai gaineratu genuen; eta 2013an aholkularitzen sektorearekin batera landutako “Lan Mundua Euskalduntzeko Adierazpena”.

Izan ere Kontseiluaren handitasuna bere izaeran dago, hain zuzen ere, euskalgintzako eragileen bilgune izatea da gure bereizgarria, eta esku artean duzuen proposamen honen oinarria ere Kontseiluaren helduen euskalduntze-alfabetatze sektorea da.

“ Justiziazkoa da, bai, herritar orori berezko hizkuntza ezagutzeko eskubidea bermatzeko politikak garatzea, eta alde horretatik ulertezina da eskubide hori egikaritzeko herritarrek ordaindu behar izatea. Eskubideez ari gara, ez kapritxoez. ”

Aldarrikapen historikoa izan da Euskal Herrian euskara ikastea doakoa izatea. Hainbat arrazoi izan du euskalgintzak hori aldarrikatzeko; baina, nire ustez, bada gailentzen den bat: justiziazkoa da. Izan ere, herri kohesionatua nahi badugu, herritar guztiei tresna guztiak eskaini behar zaizkie eta hor kokatu behar dugu berezko hizkuntzaren

ezagutza. Justiziazkoa da, bai, herritar orori berezko hizkuntza ezagutzeko eskubidea bermatzeko politikak garatzea, eta alde horretatik ulertezina da eskubide hori egikaritzeko herritarrek ordaindu behar izatea.

2016ko abenduaren 17an Europako hogeita hamar hizkuntza gutxitutako ehunetik gora eragilek geure eskubideak bermatzeko zer neurri hartu beharko liratekeen zehaztu genuen “Hizkuntza Eskubideak Bermatzeko Protokoloaren” bidez. Zalantzarik gabe, helduek hizkuntza gutxitua doan ikastea ere badago jasota dokumentu horretan. Izan ere, oraingoan ere ez gara ari euskaldunon edo euskaldun bihurtu nahi dutenen kapritxoez. Aitzitik, eskubideen bermeez ari gara, egoera gutxituan dagoen edozein hizkuntza komunitateri bermatu beharrekoaz.

Paul Bilbao Sarria
Idazkari nagusia

OINA RRIZKO IDEIAK

A. Helduen euskalduntzea euskararen normalizazio- prozesuan

Hizkuntza gutxitu baten normalizazio-prozesuaz ari garenean bi elementu izaten ditugu beti buruan. Batetik, hizkuntza hori normalizatzeko pertsonak hizkuntza gutxitua ezagutu behar dute, eta, bestetik, pertsona horiek hizkuntza erabili ahal izateko espazioak behar dituzte. Biak ala biak dira beharrezkoak, baldin eta hizkuntza hori normalizatuko bada.

Kontseiluaren Batzar Nagusiak 2005eko apirilaren 25ean onartutako “Hizkuntza Politika Berri eta Eraginkorra” delako dokumentuan jaso zuen norbanakoak eta espazioak euskalduntzeari begirakoa dela hizkuntza-politkarik egokiena.

Pertsonak euskalduntzeari begira jakina da hiru bide daudela, edo hiru iturritako emaria dela. Batetik,

Gurasoen transmisioa, hezkuntza eta helduen euskalduntze-alfabetatzea. Hirurak dira beharrezkoak euskararen ezagutzaren unibertsalizazioa erdietsiko badugu.

gurasoen transmisioa seme-alabei; bigarrenik, hezkuntza sistemaren bidez euskalduntzen direnak, eta, azkenik, helduaroan beren burua euskalduntzea erabakitzen dutenak. Eta, nola ez, hirurak dira beharrezkoak euskararen ezagutzaren unibertsalizazioa erdietsiko badugu.

Egun, lehen iturriko emaritik, alegia, guraso euskaldunek seme-alabei euskara transmititzen dietela erakusten dute datuek. Esaterako, VI. Inkesta Soziolinguistikoaren

arabera, Nafarroan, guraso biak euskaldunak izanik, seme-alaben % 69,3k euskara soilik jaso du etxean, % 11,8k euskara eta gaztelania, eta % 18,9k ez du euskararik jaso. EAEn guraso biak euskaldunak izanik, % 83,3k euskara soilik jaso du etxean; % 6,7k euskara eta gaztelania eta % 10ek ez du euskararik jaso. Egia da, bai, oraindik lana dagoela egiteko, eta horrek esan nahi du botere publikoen zein euskalgintzaren aldetik portzentaje horiek hobetzeko ekimenak bultzatu behar ditugula.

Hezkuntzari dagokionez, ez dugu, ez, txosten honetan euskarazko irakaskuntzak izan duen bilakaeraren azterketa sakonik egingo. Jakin badakigu ikastetxeek zenbat milaka herritar euskaldundu duten, baina gogoratu behar dugu milaka herritar ere euskaldundu gabe utzi dituela eta gaur egun ere uzten dituela. Horretan ere, Kontseiluak hezkuntza sektorea osatzen duten bazkideekin belaunaldi

berrien euskalduntzea bermatzeko “Ikasle Euskaldun Eleaniztunak” izeneko proposamena aurkeztu zuen 2007an.

Azkenik, hiztun berriak jasotzeko hirugarren iturria helduena DA. Egia da, bai, askotan entzun izan dela helduena belaunaldi galdua zela. Alegia, belaunaldi berriek euskaldunduko zutela Euskal Herria. Denborak erakutsi du, eta erakusten jarraitzen du, planteamendu hori ez dela zuzena, izan ere, ez dago euskararen etorkizuna bermatzerik tarteko belaunaldia bermatuta ez badugu. Tarteko belaunaldi horrek erakutsiko digu, besteak beste, euskara hizkuntza osoa dela, gure artean normaltasunez erabiltzen duguna, dela lanean, dela kalean, dela familian, dela edonon eta edozein testuingurutan.

B. Ezagutzaren unibertsalizazioaz

Hizkuntza bat erabiltzeko hizkuntza hori ezagutu egin behar da, eta hizkuntza horren erabilera normalizatuan eragiten duten faktoreen artean, besteak beste, hiztunen

Hizkuntzaren erabilera normalizatuan eragiten duten faktoreen artean, besteak beste, hiztunen dentsitatea ere badago. Hartara euskararen normalizazioari begirako politikaren helburuak euskararen ezagutzaren unibertsalizazioa izan beharko luke.

dentsitatea ere badago. Hartara euskararen normalizazioari begirako

politikaren helburuak euskararen ezagutzaren unibertsalizazioa izan beharko luke.

Lehen esan bezala, hezkuntza-sistemaren bidez, erabaki egokiak hartuz gero, gaur egun ez bezala, oso-osorik euskaldundu daitezke belaunaldi berriak; beraz, ezagutzaren unibertsalizazioa gizartearen sektore handi bati dagokionean behintzat ez dago motibazioaren diktaduraren menpe. Hezkuntza-sistemak dagokion papera bete behar du, eta hori ezin da baldintzatu ustezko eskubideak aipatuz, euskara ikasteko eskubidea ez ikasteko aukeraren gainetik kokatu behar da kasu guztietan eta arau zehatzez.

Helduen kasuan, ordea, euskararen mundura erakartzeko motibazio pragmatikoek duten indarra bereziki baliatu behar da. Horretarako, hizkuntza-politika eraginkorra abiatu behar da neurri handi batez motibazio induzituak direlako motibazio

pragmatikoak; beraz, motibazio pragmatikoei eragiten dieten erabaki politikoetan dago gakoa, orain erakartzerik ez dugun heldu askok pausoa eman dezaten. Hizkuntza-politikatik zenbat eta zurrunago jokatu, orduan eta indar handiagoa egin ahaliko dugu. Beraz, lehenengo eta behin, ongi aztertu behar ditugu zein diren herritarren portaera aldatzera eramango duten erabakiak, eta, ondoren, politikaren bitartez eragin behar dugu ahalik eta sektore zabalenetara iristeko.

Normalizazioaren klabea da ezagutzara erakartzen dugun herritar bakoitza hiztun aktibo bilakatzea euskaraz arituko diren zirkuituetan integratuz.

Trakzio-lana egin dezaketen erabakien artean bi bereziki indartsuak dira: alde batetik, administrazioa euskalduntzeko, eta ondorioz euskaraz lanean hasteko, epe muga zehatza jartzea salbuespenik gabe tarte horretan inplikaturik egongo diren langile guztiak euskalduntzeko bideak jarritz eta elebakarren kontratazioak utziz, eta, bestetik, enpresa zerbitzu emaile guztiei zerbitzua euskaraz emateko epe muga bat jartzea. Bi erabaki horiek estrategikoak dira, asko baitira erabakiok inplikatzeko dituzten herritarrak. Ikerketa baten arabera, esate baterako, gazteen % 60k du bizi asmoen artean administrazioaren batean lan egitea. Euskara beharrezkotzat jotzen bada zuzenean inplikatzeko dugu euskararen normalizazioan herritarren parte handi bat. Gainera, bidea egiten zaio belaunaldi berri euskaldunari haren euskalduntasuna lan alorrean ere garatzeko.

Berezko hizkuntza ezagutzea eskubideen eremuan kokatzen dugu, eta beraz, botere publikoek eskubide hori bermatu behar dute, eta, noski, ezagutza bermatzea ulertzen dugu herritarrari inolako kosturik sortu gabe.

Normalizazioaren klabea da ezagutzara erakartzen dugun herritar bakoitza hiztun aktibo bilakatzea, euskaraz arituko diren zirkuituetan integratuz. Bi elementu horiek estu koordinatzetik pasatzen da normalizazio prozesuaren arrakasta.

C. Helduen euskalduntzea eta doakotasuna

Aldarrikapen estrategikoa izan da euskalgintzan helduen euskalduntzearen doakotasuna. Hiru arrazoi nagusi izan dira beti aldarrikapen hori janzteko. Batetik, berezko hizkuntza ezagutzea eskubideen eremuan kokatzen dugu, eta beraz, botere publikoek eskubide hori bermatu behar dute, eta, noski, ezagutza bermatzea ulertzen dugu herritarrari inolako kosturik sortu gabe. Ez luke logikarik oinarritzko eskubide horren defentsa egin, eta, ondoren, eskubide hori baliatu nahi duen herritarrari kostu ekonomikoa sorrarazteak.

Bigarrenik, egia da, bai, hezkuntza-sistemari esker belaunaldi berriak gero eta euskaldunagoak datozela, baina egia da, halaber, egun indarrean dagoen hezkuntza-sistemak oraindik

milaka eta milaka herritarri berezko hizkuntza ez ezagutzea dakarkiola. Hartara, botere publikoek badute erantzukizuna bidegabekeria horiek konpontzeko. Kasu batzuetan, gainera, euskararen estatus ofizialaren ondorio juridikoen arabera ikasle guztiek berezko hizkuntzaren ezagutza egokia

Egun indarrean dagoen hezkuntza-sistemak oraindik milaka eta milaka herritarri berezko hizkuntza ez ezagutzea dakarkie. Neurri zuzentzaileak behar dira: derrigorrezko hezkuntzak ahalbidetu ez dien euskalduntze-prozesua doan egin ahal izatea.

izan beharko lukete derrigorrezko hezkuntza amaitutakoan. Esan bezala, gaur egun hori ez da gertatzen, eta neurri zuzentzaileak jarri behar dira, alegia, derrigorrezko hezkuntzak ahalbidetu ez dien euskalduntze-prozesua doan egin ahal izatea.

Hirugarrenik, egun Euskal Herriko hainbat administrazioetako langileei euskalduntze-prozesua ordaintzen diete botere publikoek. Kasu horretan ere, erabat desorekatua iruditzen zaigu herritar batzuei prozesua ordaintzea eta beste herritar batzuek prozesua ordaindu behar izatea. Hau da, herritarren arteko bereizkeria sortzen da. Hori konpontzeko bide bakarra euskalduntze-prozesua herritar guztientzat doakoa izatea da.

Azkenik, Euskal Herrian izan dugun aldarrikapen historiko honi lotuko genioke duela hilabete batzuk Europa osoan egindako beste bat. 2016ko abenduaren 17an Donostiako Kursaal

jauregian, hogeita hamar hizkuntza-komunitate baino gehiagoko ehunetik gora eragileok “Hizkuntza Eskubideak

Euskal Herriko hainbat administrazioetako langileei euskalduntze-prozesua ordaintzen diete botere publikoek. Kasu horretan ere, erabat desorekatua iruditzen zaigu herritar batzuei prozesua ordaintzea, eta beste herritar batzuek prozesua ordaindu behar izatea.

Bermatzeko Protokoloa” aurkeztu genuen, eta bertan egoera gutxiagotuan dauden/gauden

komunitateen eskubideak bermatzeko hartu beharreko 185 neurriak definitu genituen; betiere Bartzelonan hogeitau urte lehenago onartu zen “Hizkuntza Eskubideen Deklarazio Unibertsala” oinarri.

Helduek hizkuntza gutxitua ikasteko eskubideaz ere zenbait neurri bildu zituen Protokoloak, hain zuzen ere hezkuntzaren eremuko D ataleko 91-95 neurriak.

“Hizkuntza Eskubideak Bermatzeko Protokoloa”: D ataleko 91-95 neurriak

D. HELDUEK HIZKUNTZA GUTXITUA IKASTEA

1.	Hizkuntza gutxitua ikasi nahi duten herritarrek dohainik ikasteko aukera dute.	91
2.	Ikastaroak lurralde osoan eskaintzen dira, herri-ekimenekin elkarlanean.	92
3.	Hizkuntza gutxitua irakasten da langabetuei zuzendutako trebakuntzan.	93
4.	Hizkuntza gutxitua irakasten da helduen etengabeko prestakuntzan.	94
5.	Hizkuntza gutxituan alfabetatzeko ikastaroak dohainik ematen dira.	95

OINA RRIZKO PRIN TZIPIO AK

A. Euskalduntze-prozesu osoari lagundu

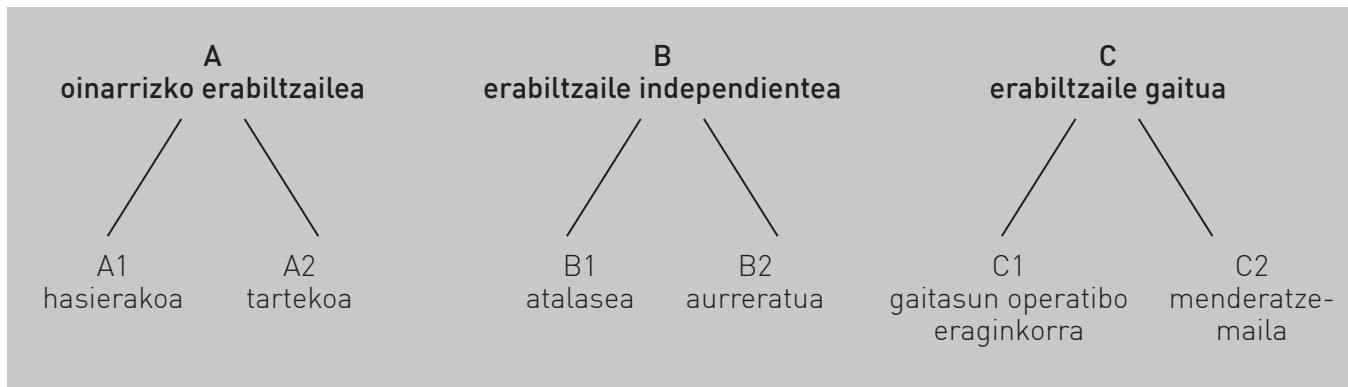
Pertsona baten euskalduntze-prozesua noiz bukatzen den zaila da zehazten. Egia da, bai, egun administrazio publikoetako lanpostuei begira hizkuntza-eskakizunen sistema jarrita dagoela, eta ondorioz, lanpostu bakoitzari zeini bere eskakizuna esleitzen zaiola lanpostu horretako behar komunikatiboek langilearen

Euskalduntze-prozesu osoa amaitutzat ematen da erabiltzailea gaitua denean, hain zuzen ere, gaitasun operatibo eraginkorra duenean, C1 maila. Euskalduntze-prozesu osoari lagundu behar diote botere publikoek.

gaitasun komunikatiboekin bat egin dezaten.

Halere, eta gure proposamenari dagokionez, eztabaida ez dugu kokatu nahi lanpostu zehatz baterako pertsona batek izan behar dituen gaitasun komunikatiboetan, herritarrek beren burua osoki euskalduntzeko lortu beharreko gaitasunetan baizik.

Kontseiluak ulertzen du pertsona baten euskalduntze-prozesua amaitu egiten dela pertsona hori euskal elebidun/ eleaniztun bihurtzen denean. Horrela, herritar horrek bizitzako funtzio guztiak euskaraz egiteko gaitasunak ditu, ahoz zein idatziz. Horrexegatik, eta Europako Hizkuntzen Erreferentzia Markoan oinarrituz, euskalduntze-prozesu osoa amaitua izango du erabiltzaile gaitua denean, hain zuzen ere, gaitasun operatibo eraginkorra duenean, (C1 maila eskuratzean).

Iruditzen zaigu, beraz, euskalduntze-prozesu osoari lagundu behar diotela botere publikoek. Gerta liteke, noski, herritar guztiek prozesua mutur horretara eraman nahi ez izatea, edo gaitasun baxuagoekin nahikoa izatea haien eguneroko bizitzan euskaraz bizi ahal izateko. Halere, gure ustez doakotasuna prozesu osoari lotu behar zaio, eta horrexegatik, hain zuzen ere, Europako Erreferentzia Markoari erreparatzen badiogu, euskalduntze-prozesuaren amaiera C1 mailako gaitasun komunikatiboetan kokatzen dugu.

Ondoko herrialdeei begiratzen badiogu, egia da, bai, herritartasuna lortzeko

eskatzen den hizkuntza-gaitasuna B2 dela, baina uste dugu gure kasuan botere publikoei badagokiela herritarrei erabiltzaile gaituaren gaitasun komunikatiboak erdiesteko prozesuaren doakotasuna bermatzea. Izan ere, ondoko herrialde batzuetan ikusi ahal izan dugu lan egiteko C1 maila hori eskatzen zaiela ere atzerriko herritarrei.

B. Ezagutzen ebaluazioa

Funts publikoen erabilera egokiaren aldeko apustua egiten du Kontseiluak. Beti esan izan dugu diru kopuru egokia inbertitu behar dela, baina bai eta egoki

inbertitu ere. Hartara, administrazio publikoek egiten duten inbertsioari modu egokian erantzun behar diote laguntza jasotzen duten herritarrek.

Kontseiluaren iritziz, bi irizpideren arabera bermatu behar da euskalduntze-prozesua doakoa duten herritarren aprobetxamendua.

Lehenik eta behin eskola-asistentzia dugu. Zalantzarik ez dago, herritar batek euskalduntze-prozesua euskaltegian egiten badu, bertako erritmoaren, metodologiaren eta bestelakoen mende egongo dela. Gainera, euskalduntze-prozesua kolektiboa ere bada, ikasleak taldekatu egiten direlako.

Horrela, ikasleek gutxieneko % 75eko asistentzia bermatu beharko dute euskalduntze-prozesua doakoa izan dakien. Asistentzia da, izatez, neurgarri objektiboena ikasle horrekin egiten den inbertsioa orekatua dela

Gutxieneko asistentzia da aprobetxamendurako neurgarri objektiboena. Gure proposamenean saihestu egin dugu ikasmaila gainditu behar izatea prozesuaren doakotasuna erdiesteko. Euskalduntze-alfabetatze zerbitzuak 2.000 orduko ikastordukreditu muga izatea proposatzen da.

ondorioztatzeko. Horrexegatik, gure proposamenean saihestu egin dugu ikasmaila gainditu behar izatea prozesuaren doakotasuna erdiesteko. Uste dugu, eta urtetako esperientziak hala erakutsi digu, pertsona bakoitzak euskalduntze-prozesua modu

desberdinean daramala. Horrez gain, badira bestelako elementu edo faktoreak euskalduntze-prozesuaren abiadura moteldu dezaketenak. Horrexegatik, orekatuena ikasleei gutxieneko asistentzia eskatzea dela uste dugu.

Horrek ekar lezake bestelako ondorio desagokirik, hain zuzen ere, euskalduntze-prozesua kronifikatzea. Horrexegatik, eta aurrekoaren neurri zuzentzaile gisa euskalduntze-alfabetatze zerbitzuak 2.000 orduko ikastordukreditu muga izatea proposatzen dugu.

C. Leihatila bakarra (Nafarroarako proposamena)

Gaur egun maila desberdinetako instituzioek egiten dituzte ekarpenak beren burua euskalduntzen ari diren herritarrei kostua jaisteko. Udalak, mankomunitateak,

Nafarroako Gobernua... Ate asko jotzen dituzte herritarrek.

Anabasa horrek hainbat alboko kalte-ondorio eragiten dizkie herritarrei, besteak beste, foru erkidego berean ikasleak bizi diren

Foru erkidego berean, ikasleek bizi diren edo erroldatuta dauden herriaren araberrako kostuak ordaindu behar izaten dituzte beren burua euskalduntzeagatik.

edo erroldatuta dauden herriaren araberrako kostuak ordaindu behar izatea beren burua euskalduntzeagatik.

Euskalduntzearen doakotasuna nola ulertzen dugun azaltzea dagokigu,

ondorengo proposamena testuinguru egokian txertatzeko.

Nafarroako Foru Erkidegoan hezkuntza sistemak bermatu beharko luke derrigorrezko hezkuntzaren amaieran ikasleek bi hizkuntza ofizialak ezagutzea. Eta, ardura hori edo eskubide horren bermea Nafarroako Gobernuari dagokio.

Gauzak horrela, erabat logikoa da, helduen euskalduntzearen kasuan ere, hain zuzen ere, berezkoa den hizkuntzaren ikaskuntzaren finantzazioa foru erkidegoko gobernuaren eskuduntza eta betebeharra izatea. Horretarako, gainera, Foru Gobernuak hori kudeatzeko azpiegitura abian jarriko luke. Egun Zubiarte euskaltegiaren kudeaketa Gobernuaren Hezkuntza Departamentuak egiten du, eta, beraz, uste dugu sektorearen kudeaketa bere esku egon beharko lukeela.

Nafarroako Gobernuaren Hezkuntza Departamentua izanen da helduen euskalduntzearen zerbitzu publiko unibertsala kudeatuko duena eta bertatik zentralizatuko da guztia.

Hortaz, Gobernuaren Hezkuntza Departamentua izanen da helduen euskalduntzearen zerbitzu publiko unibertsala kudeatuko duena, eta bertatik zentralizatuko da guztia. Eta, bai, unibertsala dela diogu; izan ere, edozein dela ere ikaslearen bizilekua edota aukeratutako euskaltegia, matrikula bera ordainduko du. Horretarako, ikas-modulu bakoitzaren matrikula-tasa ofiziala izango da, eta

ikasturte bakoitzean Hezkuntza Departamentuak jakinaraziko du. Herritarren berdintasun-printzipioaren izenean, euskaltegietan, publikoetan zein herri ekimenekoetan, ezingo da matrikulan alderik izan.

D. Diru-inbertsioak

Zerbitzu publikoa den heinean, helduen euskalduntzearen zerbitzuaren kostua Nafarroako Gobernuak hartu behar du bere gain, eta ikasleek, gehienez, kostu horren % 5-10 bitartekoa aurreratuko dute berme gisa.

Nagusiki, honako irizpideetan oinarritu da kostu azterketaren proposamena:

1. Kostuen azterketa estandarra kalkulatzeko 5.000 eskola orduko euskaltegi hipotetikoa definitu da.
2. Jarduera eta kostuak definitzeko, balizko euskaltegi baten erreferentzia

hartu da eta erreferentzia horri eskola publiko eta kontzertatuen (ikastolen) arteko aldeak aplikatu zaizkie (+ % 5 eskola orduetan eta - % 5 soldatetan).

zehazteko, uste dugu, adostuko den kostu berria finantziazio publikoaren bidez ziurtatu beharko dela.

urtero.

3. Bestelako parametroen egokitzapenak ondoko taulan bertan jaso dira.

Aurreko irizpideen ondorioz, euskaltegien egoera normalizatutzat hartu ahal izateko orduko kostua 93,24 eurotan kokatu behar da, eta kopuru hori KPlaren bilakaeraren arabera egokitu beharko litzateke

Finantzazio publikoaren maila

	GOBERNUAK ORDAINDU		IKASLEEK ORDAINDU			EUSKALTEGIEK KOB RATU	
	Guztira	Talde orduko ¹	Guztira	Eskolorduko ²	Talde orduko ³	Guztira	Talde orduko
Gaur egun	700.000 €	22,57 €	678.450 €	± 2,0 €	± 20 €	1.378.450 €	± 42,57 €
1. urtea	1.272.282 €	39,07 €	569.898 €	± 1,6 €	± 16 €	1.842.180 €	± 55,24 €
2. urtea	1.900.060 €	55,57 €	448.794 €	± 1,2 €	± 12 €	2.348.854 €	± 67,90 €
3. urtea	2.587.428 €	72,07 €	314.155 €	± 0,8 €	± 8 €	2.901.583 €	± 80,56 €
4. urtea	3.339.118 €	88,58 €	192.145 €	± 0,46 €	± 4,66 €	3.531.263 €	±93,24 €
5. urtea	3.531.263 €	93,24 €	0 €	0 €	0 €	3.531.263 €	93,24 €

¹ Berezko ekimenezko aurrez aurreko jardueraren diru-laguntza.

² Gaur egungo prezio hau gutxi gorabeherakoa da,.

³ Batez beste, 10 ikasleko ratioa aplikatu dugu, kalkuluak errazteko.

+ KPIa

+ KPIa

+ KPIa

+ KPIa

+ KPIa

ONDORIO NAGU SIAK

Sarreran esan bezala, txosten honen bidez Euskararen Gizarte Erakundeek Kontseiluak proposamen zehatza egin nahi dio Nafarroako Gobernuari euskalduntze-prozesuaren doakotasuna erdiesteko.

Horrela, txostenean aipatu diren honako ideiak berretsi nahi ditugu ondorio gisa:

- a. Euskalduntze-prozesu osoari lagundu behar zaio. Ez bakarrik erabiltzaile independente izan artekoari.
- b. Doakotasuna bermatuko da, ikaslearen aprobetxamenduaren arabera. Horretarako, % 75eko asistentzia bermatuko du.
- c. Euskalduntzearen doakotasuna Nafarroako Gobernuaren Hezkuntza Departamentuaren eskumena izango da, eta horretarako leihatila bakarra jarriko du.

d. Inbertsio ekonomiko egokiak ahalbidetuko dira euskalduntze-prozesuaren doakotasuna bermatzeko.

EUSKARAREN GIZARTE ERAKUNDEEN
KONTSEILUA

www.kontseilua.eus

www.twitter.com/kontseilua

www.facebook.com/EuskararenKontseilua